

اقدام علیه حزب‌الله، شرایط را برای قدرت گرفتن تکفیری‌ها در آلمان فراهم می‌کند

شیوع کرونای تکفیر در انتظار آلمانی‌ها

صفحه ۲

یکشنبه ۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۹ | ۹ رمضان ۱۴۴۱ ه‍.ق | ۲۰۲۰ سال دوازدهم | شماره ۳۱۹۱۷ | صفحه ۸ | آلمان

تیتراهای امروز

پلیس برای اجرای طرح اجباری شدن ماسک در مترو به کمک شهرداری تهران آمد

سلامت اجباری

■ ادامه سیر کاهش ابتلا به کرونا در ایران

صفحه ۲

گزارشی درباره معادلات نفت در پاسکرونا

غروب

عصر خام‌فروشی

صفحه ۵

«وطن امروز» از نقاط ضعف واگذاری

دارایی‌های دولتی در بورس گزارش می‌دهد

خصوصی‌بازی دولت در بورس

■ با وجود مخالفت کارشناسان با عرضه صندوق‌های سرمایه‌گذاری قابل معامله (ETF) در بازار سرمایه، دولت بر این کار اصرار دارد

صفحه ۳

گزارش «وطن امروز» از ۵ سال اهمال در طراحی سامانه شناسایی خانه‌های خالی

سامانه خالی از خانه‌های خالی

صفحه ۳

نکته

ما مأمور به ر ساندن امانتیم!

می‌کاتبیل دینی: خدا می‌خواهد ما را امتحان کند؟ نمی‌دانم! می‌خواهد الفت و مهربانی و برادری‌مان در جامعه تقویت شود؟ باز هم نمی‌دانم! می‌خواهد اسباب و وسایل حل مشکلات هموطنان‌مان را از طریق ما فراهم کند؟ این را هم نمی‌دانم. شاید همه اینها مهم باشد و یک تیر و چند هدف باشد! اما این را می‌دانم که خدا ما را مأمور کرده است؛ مأمور کرده حق محروم و مستمند را بدهیم. «و فی اموالهم حق للساثل و المحروم»؛ خدا در اموال ما سهم مستمندان را به امانت گذاشته است و ما باید بدانیم بخشی از آنچه به عنوان درآمد در اختیار می‌گیریم، همین امانتی است که باید به صاحب حق آن برساییم.

همین «حق معلوم» است که برای فرد فرد جامعه «مسئولیت اجتماعی» ایجاد و توجه ما به اطراف را جلب می‌کند. همین حق معلوم است که پیوندهای اجتماعی را مستحکم و برادری را در جامعه تقویت می‌کند. اما خدا برای همین پیوندها در هم برنامه‌ریزی دارد. ما آدم‌ها اگر هر کدام به شماع اطراف خود خوب دقت کنیم و در آن حدود مسائل راحل کنیم، به صورت طبیعی یک شرایط سلامت در کل جامعه شکل می‌گیرد، قیامی‌ترین واحد اجتماعی خانواده است، هر خانواده اگر سلامت بماند جامعه سالم خواهد بود. همین مسأله در ابعاد بزرگ‌تر دربارۀ طایفه و عشیره و همسایه هم صادق است. هر که کس حواسش به اطرافش نباشد، در نهایت جامعه، جامعه‌ای پیشرو خواهد بود. «وَ بَدِی الْقَرْبِی وَ الْیَتَمٰی وَ السَّکِیْنِ وَ الْجَارِ ذِی الْقُرْبٰی وَ الْجَارِ الْجَنَّبِ وَ الصَّاحِبِ بِالْجَنَّبِ وَ اٰیْنَ السَّبِیْلِ» باید اول نزدیکان را در یارییم و بدانیم همسایه‌ها از جمله نزدیکان ما به حساب می‌آید.

قرار نیست دنیا را تکان دهیم، همین که اطراف خودمان را در یارییم و سعی کنیم دستي را در کنار خودمان بگیریم و اینکه هر کس اطراف خودش را دستگیری کرد، دنیا خودش تغییر می‌کند. لازم نیست کارهای بزرگی هم کنیم، تنها باید نسبت به فامیل‌مان، همسایه‌مان، آن که در این تنگناها گیر افتاده است، مسئولیت داشته باشیم. باید اتفاق نیوکو درکی را در جامعه توسعه پیدا کند. مسئولیت اجتماعی باید جزئی از ایمان مردم باشد.

در فضای رسانه‌ای کشور این روزها فعالیت‌های جهادی گروه‌های مختلف دیده می‌شود اما آنچه کمتر دیده می‌شود، همین کمک‌های محلی و فامیلی است که بدون دیده شدن و بر اساس همین دستورات دینی اتفاق می‌افتد. «بران همدل» یک واقعیت عینی است که از همین قواعد دینی پیروی می‌کند و همین است که جامعه اسلامی را شکل می‌دهد. این روزها تعاریف «بی‌تفاوتی اجتماعی» را که در غرب ریشه دوانده با «مسئولیت اجتماعی دینی» که در بن‌مایه جامعه ما هست، می‌توانیم در هم گسیختگی کشورهای اروپایی در مواجهه با کرونا و بسیج مردمی ما در مه‌ار آن مشاهده کنیم.

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

وطن امروز

۱۸۸۱ سال و ۱۷۹ روز گذشت |

درباره برندهایی که تلوزیون برای رمضان ۹۹ تدارک دیده است

رفیق مثل ماه

صفحه ۸

VATAN-E-EMROOZ | VOL.12 | NO.2917 | SUN.MAY.03.2020 | ISSN:2008-2886

کیم جونگ اون، رهبر کره‌شمالی با حضور در انظار عمومی به حرف و حدیث‌ها درباره مرگش پایان داد

این هم اون

صفحه ۷

ضعف اطلاعات اقتصادی؛ حراج منابع

دولت قرار بگیرند. این موضوع- نحوه تخصیص منابع به صورت علی‌السویه- قطعاً بهینه نبوده و دارای انحراف است؛ موضوعی که ریشه اصلی آن را باید در نبود یک پایگاه اطلاعات اقتصادی منسجم دانست.

۲- ضعف اطلاعات اقتصادی دولت صرفاً محدود به اطلاعات افراد حقیقی نبوده‌بلکه درباره‌اطلاعات بنگاه‌ها و واحدهای تولیدی نیز صدق می‌کند. برای درک بهتر موضوع به موارد زیر دقت کنید.

الف- در روزهای آغازین شیوع ویروس کرونا که کشور با کمبود جدی ماسک و مواد ضدعفونی‌کننده مواجه بود، آمارهای متناقض و متفاوتی از سوی مسؤولان دولتی راجع به میزان تولید ماسک در کشور بیان شد به گونه‌ای که درباره میزان تولید ماسک در کشور اعدادی از ۳۰۰ هزار تا بیش از ۴ میلیون مطرح بود که نشان‌دهنده نبود اطلاعات کافی و دقیق از میزان شرکت‌های تولیدکننده ماسک در کشور است. این در حالی است که اگر یکی بدانیم، طبیعی است برای برنامه‌ریزی درست و دقیق در وظایف اصلی دولت را برنامه‌ریزی و هدایت اقتصاد بدانیم، مواد ضدعفونی‌کننده (غیرمتناسب با شرایط باید اطلاعات کافی و لازم را در اختیار داشت. اگر دولت صرفاً با کلی و واحدهای تولیدی و میزان تولید و مصرف یا حتی وضعیت سلامت و بیماری و… از تمام بنگاه‌های اقتصادی و شهروندان خود در یک پایگاه اطلاعاتی در اختیار داشته باشد، به راحتی- حتی در شرایط بحرانی و خاصی مانند شیوع ویروس کرونا- وضعیت را مدیریت خواهد کرد به طوری که اگر در روزهای آغازین شیوع ویروس کرونا همان تعداد محدود ماسک و مواد ضدعفونی‌کننده (غیرمتناسب با شرایط کرونایی و برای شرایط عادی) هدفمند و صرفاً برای اولویت‌ها مانند کادر درمانی و افراد دارای بیماری‌های زمینه‌ای توزیع می‌شد و افراد سالم به دلیل کمبود عرضه تحت تقاضا در اولویت‌های بعدی قرار می‌گرفتند هرگز حتی در روزها و هفته‌های ابتدایی شیوع ویروس کرونا نیز شاهد عدم دسترسی افراد جامعه هدف به اقلام مذکور و به خطر افتادن جان برخی هموطنان‌مان نبودیم.

ب- میزان حمایت دولت از واحدهای تولیدی مانند استمهال تسهیلات و ارائه بسته‌های حمایتی، برای تمام بنگاه‌های آسیب‌دیده- و گاه آسیب‌ندیده- فارغ از میزان آسیب آنها یکسان دیده شده است. این در حالی است که اگرچه شیوع ویروس کرونا عمده کسبوکارها را با اختلال ایجاد کرده اما طبیعتاً آسیبی که فعالیت‌های خدماتی مانند فعالیت‌های مربوط به گردشگری، از شیوع این ویروس دیده‌اند با آسیب واحدهایی مانند تولید فولاد و سیمان یا فعالیت‌های مربوط به کشاورزی یکسان نیست. همان‌طور که ممکن است برخی مشاغل و صنوف مانند تولیدکنندگان ظروف یکبار مصرف یا شوینده‌ها و اقلام بهداشتی و… نه‌تنها آسیبی از این شرایط ندیده باشند بلکه با رشد تولید و افزایش تقاضا نیز مواجه بوده‌اند. در پایان باید گفت حمایت یکسان از فعالیت‌های تولیدی، اصناف، مشاغل و افراد و نگاه علی‌السویه در حمایت از افراد و بنگاه‌های اقتصادی نه‌تنها به دور از عدالت بوده بلکه به نوعی اتلاف منابع به ششمل می‌رود؛ اتلافی‌که ریشه اصلی آن فقدان یک پایگاه اطلاعات اقتصادی مناسب است.

یادداشت فاطمه صابری: جهان خوش‌رنگ و لعابی که

امروز در آن حاضریم، مملو از پیشرفت‌های چشمگیر و اختراعات فراوان در حوزه علوم طبیعی و فناوری است. در عین حال، در باطن این پیشرفت‌های شگفت‌آور، نوعی «جریان کاهش گرای عقلانی» در حال گسترش است که باعث شده برداشت ما از عقل به عقل معاش و ارزش اجرائی- ابزاری و نقش آن در سلطه بر طبیعت و کسب ثروت مادی محدود شود. امام علی(ع) در انبیا می‌فرماید:«فَبِعَثِّ فِیهِمْ رُسُلُهُ وَ وَاتَّرَ الْإِیْمَ اَنْبِیَآءُهُ لَیْسَتْأَدْوَهُمْ مِیثَاقَ فِطْرَتِهِ وَ یَذْکُرُهُمْ مَنْسِی نَعْمَتِهِ وَ یَحْتَجِرُوا عَلَیْهِمْ بِالْبَلِیغِ وَ یُشِیْروا لَهُمْ دِفْأَنِ الْعُقُولِ» یکی از مهم‌ترین اهداف بعثت انبیا «استخراج نیروی عقل انسانی» به‌شمار می‌رود؛هم عقل معاش و هم عقل ما عُبُد یَه الِزَّحْمَنِ وَ اَکْتَسَبَ بِهِ الْجَنَانَ!اما در حال حاضر، بویژه در نیم قرن اخیر از عمر جهان نو، به دلیل غلبه سینه بر حسن، متأسفانه شاهدیم آن محدودیت «مقول بشر» در عقل ابزاری، اکنون اسیر فرماندهی هوا و هوس هم شده است! و فرماندهی هوا و هوس بر عقول بشر و محدود شدن دنیای امروز در پول، قدرت و شهوت، همان فصل متمایز ما بعد از انقلاب اسلامی، برای همرنگ نشدن‌مان با جهان امروز است. آری ما وارثان مکتب خمینی هستیم که طی این نیم قرن، در امتداد انسان‌های پرورش یافته در این سرزمین که همیشه در پیشرفت‌های گوناگون علمی، پیشانی کشورهای اسلامی بوده‌اند، انسان‌های جدیدی چون چمران و اوینی و حججی تا شهدای هسته‌ای و تا شهید سلیمانی و تا شهید بزرگوار مطهری و… را در کشورمان پرورش دادیم و این نعمت و ثروت عظیم انسانی، همان برگ برنده ملت ایران است که با آن می‌تواند در جهان اسیر در لنزاید این دنیایی، علم در تریا و سهم خود از جهان را به دست آورد.

■ معلم، استخراج‌کننده ثروت‌های انسانی

حضور نخبگان ایرانی در بهترین دانشگاه‌های دنیا و رشد روزافزون شرکت‌های دانش‌بنیان در داخل کشور، خودکفایی علمی و تکنولوژیک در صنعت نظامی و هسته‌ای و برخی دانش‌های روز جهان، همگی بر این امر صحه می‌گذارد که کشور ما از لحاظ برخورداری از استعدادهای استثنایی، یکی از کشورهای پیشرفته است. اما همین (ره) که معلمی را شغل انبیا دانستند، بیان روز معلم به همه معلمان مدارس، دانشگاه‌ها و حوزه‌های علمیه، کار بزرگ و جهاد معلمان را آموزش «شکوفاسازی استعدادهای کودکان و نوجوانان» در مسیر «رزش‌های اسلامی و انقلابی» با هدف ایجاد یک «جامعه دینی عادلانه و آرمان‌خواه» دانستند و خاطر نشان کردند: نسل جوانی که در این مسیر پرورش می‌یابد، ثروتی آنچنان انبوه است که هیچ پدیده ارزشمند دیگری با آن برابری نمی‌کند. ایشان با یادآوری سخن ارزشمند امام خمینی(ره) که معلمی را شغل انبیا دانستند، بیان کردند: این یک شعار تبلیغاتی نبود، سخن قرآن بود که فرموده است:«وَرِکِبَهُمْ وَیَعْلَمُهُمْ الْکِتَابَ وَالْحِکْمَةَ. تزکیه و تعلیم و کتاب و حکمت الهی ۴ واژه کلیدی در دعوت اسلام و همه پیامبران است. واژه کلیدی دیگر قیام به

از انسان ثروتمند تا ثروت انسانی

شامل اخلاق والای اسلامی، حکمت، توحید، خدایبوری، انصاف، صداقت و همه آن چیزهایی است که در شعر فاخر فارسی وجود دارد و بیان می‌کنند اینها در واقع همان عقلانیت ملت ایران به‌شمار می‌آید. ایشان پیروزی انقلاب و ظهور فردی مثل امام خمینی(ره) را ناشی از همین «هویت» برمی‌شمرند و بیان می‌کنند این هویت فرهنگی در واقع همان عقلانیت معنوی و خرد جمعی است که روی آن تأکید و تکیه می‌کنیم. بنابراین لازم و ضروری است این ترسیم‌سازی از عقلانیت و خرد جمعی ملت ایران بیش از پیش در دستور کار صاحب‌نظران و دلسوزان کشور قرار گیرد، تا این تصویر ناصحیح که بزرگان شعر و ادب و تصوف و عرفان، یکسره نکوهندگان قدرت و شهوت و این افراد دوستی‌شان، دشمنی‌شان، خرد بوده‌اند، در ذهن تغییر یابد. آثار ادبی و عرفانی و فلسفی ما نشان می‌دهد انسان ایرانی در راستای طلب حیات حسنه و حیات کامل‌تر، به نقد عقل جزئی و عقل معاش پرداخته است.

■ حیات حسنه و جهانی نو

رهبر حکیم انقلاب امسال در محفل انس با قرآن در این رابطه اشاره کردند طبق آیه ۲۰۰ سوره بقره «فَمَنْ النَّاسِ مَنْ یَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فی الدُّنْیَا وَ مَا لَہِ فی الْآخِرَةِ مِنْ خَلاَقٍ»، در نگاه برخی افراد، دنیا یعنی پول، قدرت و شهوت و این افراد دوستی‌شان، دشمنی‌شان، رابطه‌گیری‌شان، تلاش‌شان، هدف‌های‌شان به خاطر اینهاست. اما خدا می‌تعال، این جور قاعده زندگی ساختن را رد می‌کند. این افراد در زندگی دنیوی به چیزهایی خواهند رسید- در این زندگی موقت کوتاه- اما هستند نه دنیال هر چیزی؛ و به خدا می‌گویند چیزهای آنجاست چیزی ندارند، بی‌نصیبند، بی‌بهراند. معظم‌له در ادامه صحبت‌های‌شان بیان می‌کنند ما در اندیشه اسلام ناب و تفکر قرآنی اینگونه به حیات و زندگی دنیایی نمی‌اندیشیم. ایشان در این رابطه با استناد به آیه ۲۰۱ سوره بقره «وَ مِنْهُمْ مَنْ یَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَ فی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ» می‌فرمایند این قاعده‌سازی قرآن در برابر قاعده‌سازی قبلی است. این آیه بیان می‌کند کسانی هستند که در دنیا دنبال حسنه هستند نه دنیال هر چیزی؛ و به خدا می‌گویند چیزهای آنجا نیستند. اینها را به مقاصد حقیقی زندگی که همان حیات طیبه است می‌ساند. این قاعده قرآنی همان اصل مبنای و مهمی است که ما وقتی در شعر شعرائ گذشته مثل بوستان سعدی، شاهنامه فردوسی، خسه نظامی، دیوان حافظ، مثنوی مولوی نگاه می‌کنیم، این پیام‌های ارزشمند را مشاهده می‌کنیم؛ پیام توحید و خدایبوری، پیام درستی‌کار، بنابراین شعر فارسی مشحون از حکمت در راستای حیات حسنه، توانسته هویت مستقل برای ملت ایران تعریف کند؛ و این هویت مستقل و عقلانیت مبتنی بر آن، همان گنج ارزشمندی است که باید دستگاه‌های تربیتی ما بر مبنای آن انسان تربیت کنند تا ایران به سرزمین ارزش‌های الهی و انسانی و حیات حسنه و طیبه تبدیل شود و هدایت به سمت توحید حقیقی را برای بشر امروز به ارمانغان آورد.